

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்
சுவாமி விவேகாநந்தரும்

104

ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்
மயிளாப்பூர் :: மதராஸ்-4

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும் சுவாமி விவேகாநந்தரும்

ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு

மொழிபெயர்ப்பாளர்

சுவாமி ஸ்ரீராமகிருஷ்ண

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAİKUDI
(PHONE: -436846)

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்
மயிலாப்பூர் :: சென்னை-4

Published by:
The President
Sri Ramakrishna Math
Madras-4

All Rights Reserved

First Edition
XXXIII-6-1957

Printed at The Jupiter Press Private Ltd.,
Madras-18.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகாநந்தர்
என்னும் தெய்வ மாபுருடர்களின் வாழ்வுகளில்
ஈடுபட்டுள்ள மாணவர்கட்கு, பண்டிதர் ஜவஹர்
லால் நேரு போன்ற சீர்த்தியுற்ற ஒருவர் அவ்
வாழ்வுகளைப்பற்றிக் கூறுவதை அறியும் விருப்பம்
எழுதல் இயல்பே. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடைய
உலகப் பொதுவான சமயக் கருத்துகள் கல்வி
யறிவும் சிந்தனையும் வாய்ந்த இந்தியர்களின்
உள்ளங்களிற் புகுந்து, அங்கே ஆரவாரமின்றி
நிலையாக ஒரு மேன்மையான சக்தியைப் புகட்டி
யுள்ளன என்பதற்குப் பண்டிதருடைய சொற்
பொழிவு ஒரு சான்றாகும். உயிரூட்டுந் திறன
மைந்த இக்கருத்துக்களை சுவாமி விவேகாநந்தர்
இந்தியாவிலும் அயல் நாடுகளிலும் பரப்பிவந்
தார். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் சுவாமி விவேகாநந்த
ரும் சென்ற நூற்றாண்டில் ஒரு மாபெரும் ஞான
மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைத் தொடங்கிவைத்தனர்;
அதனைத் தமக்கேயுரிய சீரிய முறையில் எடுத்துக்
காட்டிய நம் பிரதமரது பிரசங்கம் நிலையான
வடிவம் பெறும் தகுதிவாய்ந்தது எனும் கருத்துப்
பற்றி இச்சிறு நூலை வெளியிடலானோம்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் }
மயிலாப்பூர், சென்னை }
15-5-1957.

வெளியிடுவோர்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் சுவாமி விவேகானந்தரும்

சுவாமி அவர்களே, நண்பர்களே, இக் கொண்டாட்டத்திற்கு வருமாறு அழைத்த தற்காக நன்றி பாராட்டுகிறேன் ; ஸ்ரீராம கிருஷ்ணரை நினைந்து, அவர்பால் எனக்குள்ள பணியையும் மதிப்பையும் வெளியிடுவதற்கு இந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்துவதில் மகிழ்வுறுகிறேன். ஸ்ரீராம கிருஷ்ணரது வாழ்வையும் உபதேசங்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்குரிய சிறப்பான தகுதியை யான் பெற்றுள்ளேனோ என்பதை அறியேன் ; காரணம் யாதெனின், அவர் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மனிதராயிருக்க, யானோ உலகியல் பெற்ற மனிதன் ; எனது ஆற்றலை யெல்லாம் விழுங்கும் உலகியற்

சார்புடைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளேன். ஆனாலும், உலகியல்பெற்ற மனிதனும் தெய்வ இயல் வாய்ந்த ஒருவரைப் புகழவும், ஒருவேளை அன்றாது சக்திக்கு ஆளாகவும் வல்லனாவான் ; அதலால், சில சமயம் தெய்விக புருடர்களை முற்றும் உணர யான் இயலாதவனாயினும் அவர்களைப் போற்றி வந்துள்ளேன் ; அப்பெரியார்கள் கூறியதை முற்றும் அறியாமற்போயினும், இத்தெய்விக மனிதர்களைப் புகழ்ந்துள்ளேன். அவர்களைப்பற்றி அவர்களுடைய சீடர்கள் எழுதியவற்றை வாசித்து அதற்கு ஆளாகியுமுள்ளேன். அசாதாரணமான இப்பரம புருடர்கள் தங்கள் தலைமுறையினரையும், பின்வரும் தலைமுறையினரையும் பலமாக அடக்கியாண்டு வந்துள்ளனர். பெரியோர்களையும் பலமாக அடக்கியாண்டு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் முழுப்போக்கை

யும் மாற்றியமைத்துள்ளனர். ஸ்ரீராம
கிருஷ்ணர் சாதாரண மக்களது வகுப்பின்
எல்லைக்கு முழுதும் வெளியே இருந்தவர்
என்பது வெளிப்படை. வாழ்வையும்
ஆன்மாவையும் பற்றிய உயர்ந்த பொருள்
களை நோக்கி நமது கவனத்தை இழுத்தற்
பொருட்டு, இடையிடையே பலப்பல
காலங்களில் உதித்துள்ள இந்தியப்
பேரிருடியர்களின் பரம்பரையைச் சார்ந்த
வராகவே அவர் தோன்றுகிறார். ஏனெ
னில் இந்திய நாடு தனது நீண்ட வரலாற்
றின் கதியிலே, உலக வாழ்க்கைக்குரிய
ஏனைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த
போதும், வாழ்வின் ஆன்மியப் பயன்களை
ஒருகாலும் புறக்கணித்ததில்லை; அந்நாடு
மெய்ப்பொருள் நாட்டத்தை எப்பொழு
தும் ஓர் அளவு வற்புறுத்தி வந்துள்ளது;
அன்றியும் மெய்ப்பொருளை நாடுவோர்
தம்மைத்தாம் எப்பெயர்களைக் கொண்டு

அழைக்க நேரினும், அவர்களை நல்வரவு கூறி ஏற்றுவந்துள்ளனர். இதனால் நம் பாரத நாடு மெய்ப்பொருளையும் உண்மையையும் நாடும் மரபு ஒன்றை உண்டாக்கிற்று ; அதே சமயம், உண்மையைத் தமக்குகந்த முறையிலே ஆர்வமொடு நாடுவார்க்கு இயன்றமட்டும் அனுமதியை அளிக்கும் முறைமையையும் படைத்தது. நற்பேறு வாய்க்காமையால், அண்மையிலே, அனுமதி யளிக்கும் அப்பெரு மரபு குலைக்கப்பட்டுள்ளது ; சில சமயம் தீய நெறிகளில் இறங்கலானோம் ; குறுகிய மனப்பான்மையைப் பெற்று, குறிப்பிட்ட தோர் ஒடுங்கிய பாதையிற் செல்வோரே ஒழுங்காயிருப்பவர் என்றும், பிறர் முறை தவறியவர் என்றும் கருதலானோம்.

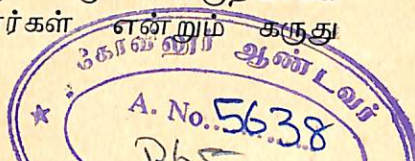
இது ஒருநாளும் பரதமா நாட்டின் பழைய மரபாயிருந்ததில்லை. அந்நாட்

டிற்குப் பெருமையை ஊட்டியது அதன்
 பரந்த மனப்பான்மையே. உண்மை
 பலதிறப்பட்டது என்பதும், அளவுபடாத
 பல்வேறு வகையினது என்பதும், அதன்
 உறுதி முடிபுகளாம். எந்த மனிதன்
 தான், முழு உண்மையையும், தான் ஒரு
 வனே கைப்பற்றி விட்டதாக உரைக்கத்
 துணியலாகும்? உண்மையை நாடும்
 முயற்சியில் அவன் ஊற்றமுடையனாயின்,
 உண்மையின் ஒரு குறிப்பிட்ட முகத்தைக்
 கண்டதாகக் கூறலாம். பிறிதொருவன்
 உண்மையைக் கண்டவனல்லன் என
 அவன் கூறல், அது போன்ற ஒரு நெறி
 யைப் பின்பற்றினாலன்றி யாங்ஙனம் இய
 லும்? ஆதலால் மெய்யையும் அறப்
 பயனையும் நாடுவோர்க்கு நம்நாடு ஆதர
 வளித்தது; ஒருவேளை இதுவே இந்தியப்
 பண்பாட்டின் மிக உயர்ந்த சிறப்பியல்பு
 போலும். அந்நாட்டின் வரலாற்றிலே

பலவான மேடு பள்ளங்கள் காணப்படி
னும், ஆதியிலேயே அதனிடம் பதிந்த
இயல்பில் ஒரு சிறிது, இத்தனை நீண்ட
யுகங்கள் கழிந்த பின்னரும், தொடர்ந்து
நிலைத்துள்ளது.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரது வாழ்க்கையால்
விளைந்தவற்றுள் ஒன்று அவர் தம்மைச்
சார்ந்தார்மீது தமது சக்தியைச் செலுத்தி
ஆட்கொண்ட விசித்திரமே. கல்வியறி
வற்ற இம்மனிதரைத் தொலையில் நின்று
பலர் பல முறையும் எள்ளி நகையாடு
வார் ; எனினும், அவரைச் சார்ந்ததும்,
விரைவில் இத்தெய்விக மனிதர் முன்பு
தலை வணங்குவர், இகழ்வதை நிறுத்தி
இறைவனை வேண்டத் தொடங்குவர்.
அன்றோற் பலர் தம் வாழ்விலுள்ள பல
துறைப்பட்ட முயற்சிகளையும் தொழிலை
யும் கைவிட்டு, அவரது அடியார் திருக்

கூட்டத்திற் சேர்ந்துவிடுவார். அவர்கள் பெரியோர்களே ; அவர்களில் ஒருவர்— இந்தியாவில் மட்டும் அன்றி உலகில் மற்றைய பகுதிகளிலும், பிறரிலும் மிக்க புகழ்பெற்றவர்—சுவாமி விவேகாநந்தரே. இந்தத் தலைமுறை இளைஞரில் எத்தனை பேர், சுவாமி விவேகாநந்தர் பேசிய பேச்சுக்களையும், எழுதிய நூல்களையும் வாசித்து வருகின்றனர் என்பதை யான் அறியேன். ஆனால் யான் உங்கட்கு ஒன்று கூறமுடியும். எனது தலைமுறையிற் பல்லோர் அவரது சக்தியின் பலமான தாக்குதலுக்கு ஆளாயினர். இந்நாளைய தலைமுறையினரும், சுவாமி விவேகாநந்தரின் பேச்சுக்களையும், அவர் எழுதிய நூல்களையும் படிப்பாராயின், அவர்கட்கும் பேரளவு நன்மை உண்டாம் என்றும், அவற்றின் மூலம் மிகுதியாகக் கற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் கருது

கிறேன். அது எங்கட்குச் செய்தது போன்றே, உங்கட்கும் சுவாமி விவேகா நந்தரது மனத்தும் நெஞ்சத்தும் குமுறிக் கொண்டிருந்த தீயைக் கணமேனும் காணும் திறமையை ஒருவேளை நல்குவ தாகும்; முதிரா வயதிலும் அவரை இறுதியிலே உண்ட தீயும் அதுவன்றோ? அவரது நெஞ்சிலே நெருப்பு இருந்த மையாலன்றோ, அவரது தனிப்பெரும் தகைமையெனுந் தீ சொற்பெருக்காகவும், விழுமிய மொழிகளாகவும் வடிவு கொண்டு வெளிப் போந்தமையானன்றோ—அவ ருடைய வாயினின்றும் உதித்த பேச்சு உள்ளீடற்றதாகாது உய்ந்தது? தாம் உரைத்த மொழிகளில் அவர் தமது நெஞ்சத் தன்மையையும் ஆன்ம இயலை யும் புகட்டி வைக்கலானார். ஆகையால் அவர் ஒரு பெருஞ் சொற்பெருக்கரானார்; சொற்பொழிவாளர்க்குரிய சொல்வீச்சு

களாலும் சொல்லலங்காரங்களாலும் அவ்
 வாறாகவில்லை, ஆழ்ந்த உணர்வுறுதியா
 லும் நெஞ்சத்திற்கொண்ட சிரத்தையா
 லுமே சொல்வன்மையுடையாரானார். ஆக,
 இந்தியாவிற்கு பல்லோருடைய உள்ளங்கள்
 மீது அவர் தமது சக்தியைப் பலமாகச்
 செலுத்தலானார் ; இரண்டு மூன்று தலை
 முறைகளைச் சார்ந்த இளம்பருவ ஆடவ
 ரும் மகளிரும் அவரது சக்திக்கு ஆளா
 னார் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்நாட்டில்
 வேறு நிகழ்ச்சிகளும் நேர்ந்துள்ளன ;
 ஒரு தவப்பெரும் மஹான் தோன்றினார்—
 அவர்தான் காந்திஜி, அவர் இந்தியா
 முழுவதையும் குலுங்கச் செய்தார்,
 இந்திய நாட்டு இருடியரின் பழைய பரம்
 பரையிலே வந்த இன்னொரு பெரியார்
 அவர்.

எவ்வளவோ நிகழ்ந்துள்ளன ; முன்

னரே வந்து தோன்றி, ஆரம்பகாலமான, கஷ்டமான அந்நாள்களிலே இந்தியாவைத் தயாரித்து, இந்தியாவை உருவாக்கியவர்களை ஒருவேளை மறக்கும்படி அந்நிகழ்ச்சிகள் சிலரைச் செய்துவிடும் போலும். சுவாமி விவேகாநந்தர் எழுதியவற்றையும் பேசியவற்றையும் நீங்கள் வாசிப்பீர்களாயின், அவற்றில் நீங்கள் காணக்கூடிய ஓர் ஆச்சரியம் யாதெனின், அவை பழைமையாய் விடவில்லை என்பதே. ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகட்குமுன் கூறப்பட்ட அவை இன்னும் புதுமையாயுள்ளன; காரணம்: அவர் எழுதியதோ பேசியதோ, நமது சங்கடங்களையோ உலகச் சங்கடங்களையோ ஒட்டிய அடிப்படையான சில பொருள்களையும் பகுதிகளையும் பற்றிய தாயிற்று. ஆதலால் அவை பழைமையாவதில்லை. அவற்றை இன்று நீங்கள்

வாசிப்பினும் அவற்றின் புதுமை மணம் கமழ்கின்றது.

நாம் பெற்றுள்ள காணியில் ஒரு விதப் பெருமிதத்தை (இம்மொழி உபயோகிக்கத் தக்கதென்றே கருதுகிறேன்) நமக்குத் தரும் யாதோ ஒன்றை அவர் நமக்கு அளித்துள்ளார். அவர் நம்மைக் கண்டியாது விடவுமில்லை. நம்முடைய குற்றங்குறைகளைப்பற்றியும் அவர் பேசினார். அவர் எதையும் ஒளிக்கப் பிரியப்படவில்லை. உண்மையாகவே அவ்வாறு அவர் செய்தலும் தகுதியன்று. நம் தவறுகளை நீக்கித் திருத்தஞ்செய்ய வேண்டியிருத்தலின், அவர் அத்தவறுகளையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றனர். சில சமயம் அவர் நம்மைப் பலமாகத் தாக்குகிறார், ஆனால் வேறு சமயங்களில் இந்தியா பற்றி நின்ற பெருங்கொள்கை

களை எடுத்துக் காட்டுகிறார் ; அக் கொள்கைகள், இந்தியா வீழ்ச்சியடைந்த காலத்தும் ஓரளவிற்கு அந்நாட்டைத் தொடர்ந்து பெருமையுற்றுப் பிறங்குமாறு செய்தன.

ஆதலால் சுவாமிஜி எழுதியதும் சொன்னதும் நலந்தருவனவாம், நமக்கு நலத்தைக் கட்டாயம் உண்டுபண்ண வேண்டியனவாம், வருங்காலத்தில் நீண்ட நாள் நம்மீது சக்தியைச் செலுத்தக்கூடியனவாம். அவர் அரசியல் அறிஞரே அல்லர், சாதாரணமாக அத்தொடர்க்குப் பொருள் கூறும் முறையிலே ; எனினும், இந்திய தேசியத் தற்கால இயக்கத்தை நிறுவிய பெரியார்களில் அவர் ஒருவர் என்றே யான் கருதுகிறேன்—நீங்கள் வேறொரு தொடராற் குறிக்கலாம் ; பின் னாளில் அவ்வியக்கத்திலே ஏறக்குறையச்

சுறுசுறுப்பாகப் பங்கெடுத்துக் கொண்ட வருட் பெரும்பகுதியினர் சுவாமி விவேகா நந்தரிடமிருந்தே தமது ஆவேசத்தைப் பெற்றவரானார். இக்கால இந்தியாவின் மீது அவர் நேர்முகமாகவோ சுற்றிய வழியிலோ தமது சக்தியைப் பலமாகச் செலுத்தியுள்ளார். இத்தலைமுறையைச் சார்ந்த இளைஞர், சுவாமி விவேகா நந்தர் வாயிலாகப் பெருகும் ஞான-சக்தி-அழல் எனும் பேரூற்றினால் பயனடைவார் என்றே நினைக்கிறேன்.

இந்தியாவிலும் உலகிலும் பல சங்கடங்கள், பயங்கரமான கடுமையான சங்கடங்கள் நம் முன் நிற்பதைக் காண்கிறோம். அவற்றை நாம் எவ்வாறு தீர்த்தல் வேண்டும்? அவற்றை அரசியலறிஞன் கையாளும் முறையொன்று உண்டு, அதாவது, ராஜதந்திர நிபுணனது முறை

யென்றும் அதனை அழைக்கலாம்—கொள்
 கையைவிடச் சந்தர்ப்பத்தை அதிகமாக
 மதிப்போரைப்பற்றி யான் உங்களிடம்
 பேசுகிறேன் அலேன். அரசியலறிஞனோ
 ராஜதந்திர நிபுணனோ ஓரளவிற்குச்
 சந்தர்ப்பத்தை அனுசரிப்பவனாக இருக்க
 நேரிடுகிறது; ஏனெனில் அவன் காரியங்
 களை இருக்கிறபடியே கவனிக்கவேண்டிய
 வனாகிறான். தன்னிடம் உள்ள பொருள்
 களைக் கையாள வேண்டியவனாகிறான்.
 மக்கட்கு அறிய முடியாதவற்றையோ,
 வாழ்க்கையிலே பின்பற்ற இயலாதவற்
 றையோ அவனால் எடுத்துக்கூற இய
 லாது. அச்சங்கடத்தை அவன் எப்
 போதும் ஏற்கத்தான் வேண்டும்; அதனி
 னும் அதிகமாக, ஜனநாயக ஆட்சி தலை
 யெடுத்துள்ளதாகக் கூறும் இக்காலத்தில்
 சிறப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஜன
 நாயக ஆட்சி அடிப்படையிலே நன்மை

யானதென்பதே எனது நம்பிக்கை ; ஜனநாயக ஆட்சிக்கு வேறு பொருளும் உள்ளது ; அதாவது : நீங்கள் செய்வதை மக்களிற் பெரும்பாலார் அறியவும் மதிக்கவும் வேண்டும், செயலளவாக்கவும் வேண்டும். மக்களிற் பெருந்தொகையினர் அதை அறியாதோ மதியாதோ போவாராயின், உங்களிடம் உள்ள உண்மையை அவர்கட்கு எடுத்துரைக்க இயலாது. உண்மையை ஏற்கும் திறன் மக்களிடத்துப் போதாதாயின், அரசியலறிஞனும் ராஜதந்திர நிபுணனும் பன்முறையும் உண்மையை மாற்றிச் சரிப்படுத்த வேண்டியவராகிறார். இது நன்றோ தீதோ யானறியேன். ஆனால் அது அங்ஙனமே நிகழ்கின்றது ; ஓர் அரசிய லறிஞனோ இராஜதந்திர நிபுணனோ காணும் நிலையிலிருந்து அதனை நோக்குவோமாயின், அதனினும் வேறு வழி இருப்பதாகத்

தோன்றவில்லை ; எவ்வாறெனின், அவன்
அதைத் தவிர வேறென்றைச் செய்வானு
யின், அவனைப் பிடித்துத் தள்ளி விடுவார்
கள், பெரும்பாலோர்க்குரிய வரையறை
களை மிகத் தெளிவாய்க் காணவல்ல பிறர்
அவரது இடத்தில் அமர்ந்துவிடுவர்.
இதற்கு மாறாக, சமயகுரவரோ வேறுபட்ட
ஒரு வகையில் உண்மையைக் கையாளு
கின்றனர். விளைவு எதுவாயினும் சமய
குரவர் உண்மையை விடாது பற்றுவார் ;
பல முறையும் அவர் உண்மையை விடாது
பற்றுங்காரணத்தால் அவர் கல்மாரிக்கு
ஆளாகி உயிர்துறக்கிறார் ; அன்றேல்
சுட்டு வீழ்த்தப்படுகிறார், அன்றேல்
வேறொரு வழியிற் கொல்லப்படுகிறார்.
அதுவே சமயகுரவரது நெறியாகும்
அதுவே சமயகுரவரது நெறியாயிற்று,
இனியும் அவ்வாறே யாகும். சமயகுரவர்
கல்லெறியால் மரிக்கலாம், அன்றேல்

வதைக்கப்படலாம்; ஆனால் வதைப்பவன் உண்மையை வதைப்பதில்லை. மெய்ப்பொருள் சமயகுரவரினும் பெரியது; சமயகுரவர் உயிரோடு வாழ்வதினும் மிகத் தெளிவாக உண்மையில் ஊன்றிய வாழ்வுடையவராவார்.

எப்போதும் இவ்விரு நெறிகளும் உள்ளன—சமயகுரவரது நெறியும், அரசியல் தலைவரோ இராஜதந்திர நிபுணரோ அவரது நெறியும். இவ்விரண்டில் எதுவும், இன்றைக்கோ வரம்பிற்குட்பட்ட ஒரு காலத்திற்கோ முற்றிலும் பயன்தரவல்ல நெறியெனக் கூறத்தக்கதன்று. நீண்ட காலப் பகுதியைக்கருதின், சமயகுரவரது நெறியே ஒருவேளை சிறந்ததாகும் என்று ஒருவர் கூறலாம்; ஆனால் நீண்ட காலப் பகுதியைக் கருதி இந்நாளில் அரசியலையோ ஒரு தேசத்தின் பொதுக்காரியங்

களையோ எவனும் நடத்த இயலாது ;
எத்தனையோ தலைமுறைகள் கழிந்தபின்
உண்மையினை மதிப்பரெனினும், இன்
றைக்கு அது ஒவ்வாது ; ஏனெனில்,
அவன் சிறந்த நெறியைப் பற்றினும்,
பின்னர் காரியத்தை நடத்தும் சந்தர்ப்
பத்தை அவன் இழந்து விடுவான். சமய
குரவரது நெறி, கொள்கையளவாக ஆரா
யும்போது, மிகச் சிறந்ததெனினும், அவ
ரது வாழ்நாளிலே அதனைப் பின்பற்றி
நடப்பது ஒரு சிறிது சிரமத்தைத் தருவ
தாகத் தோன்றுகிறது. மற்றொரு வகை
யிலோ, அரசியல் தலைவரும் ராஜதந்திர
நிபுணரும் பற்றும் நெறி எத்துணை நற்
கருத்தமைந்ததாயினும், (விட்டுக்கொடுத்
துப் பண்ணும்) ஓர் இராஜியிலிருந்து
மற்றோர் இராஜிக்குச் செல்லுதலே யாகும்.
அது வழக்குறும் நெறியேயாம். ஒரு
முறை அந்நெறியிற் புகுவீராயின், பின்

வரும் இராஜி யொவ்வொன்றும் முன்னை யதைப் பார்க்கினும் அதிகத்தொலை உண்மையினின்றும் விலகிச் செல்லுவதில் முடியலாம். ஒருவர் செய்ய விரும்புவது அப்போதைய சந்தர்ப்பங்களைக் கவனிக்கும்போது புறக்கணிக்கப்படலாம். நமக்குத் தோன்றுகிறபடி உண்மையைப் பற்றிக்கொண்டே யிருப்பதா? அன்றேல் உண்மையையும் மறக்கும் அளவிற்கு அவ்வப்போதைய சந்தர்ப்பங்களைப் பற்று மாறு சிந்தனை செய்யவேண்டுமா? மனித வார்க்கமும், இவ்வுலகக் காரியங்களை ஒழுங்குற அமைக்கும் பொறுப்புற்ற மக்களும் இடையருது தம்முன் நிற்கக் காணும் சங்கடம் அதுவே : அதுவும் தீர்த்தற்கரிய ஒன்றே தான். நாம் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், இயன்றவரை இராஜதந்திர நிபுணர் உண்மையை விடாது பற்றிநிற்கவேண்டும், தாற்காலிக

மான இராஜிகளுக்கு இணங்க நேரினும், எவ்விதத்தும் உண்மையையே தமது குறியாகக் கொள்ளவேண்டும், என்பது தான். ஒரு முறை அவர் இதை மறந்து விடுவாராயின், அவர் நெறியைவிட்டு விலகி வெகு தொலை செல்லவும் செய்யலாம். மக்களின் மனங்கள் உண்மையை அறியும் அளவையும் ஏற்கும் அளவையும் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது அன்றாட காரியங்களை இயற்றுதல் கடினமாகும். எந்த அளவிற்கு உண்மை மக்களின் மனங்களால் அறியப்பட்டுள்ளது, எந்த அளவிற்கு அவற்றால் ஏற்கப்படுகின்றது என்பதை அறிவது முக்கியமே. அரசியல் தலைவர் அவ்வாறு செய்யாது போவாராயின், அவருடைய மொழிகள் அவர்களது அறிவிற்கு அப்பாற் செல்லுமாயின், சமய குரவரின் மொழிகளும் அப்போது இம் மக்கட்குப் பொருளற்றனவாகும். ஆத

லின், மக்கள் உண்மையை ஏற்கும் திறனைக் கருதி, ஓரளவிற்கேனும், உண்மையை ஏற்றவாறு எடுத்துரைத்தலும், அதனை அளவுக்குட்படுத்தலும் ஒருவர்க்கு அவசியமாவன.

தற்சமயம், நாம் வாழும் இக்காலத்திலே, விஞ்ஞானத்துறையிலும் கொழிலு நுணுக்கத் துறையிலும் உண்மையாகவே மக்கள் வெகுதொலை முன்னேறியுள்ளனர் ; மிகச் சிறப்பான அம் முன்னேற்றத்தை அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணங்களிலே காண்கிறோம். நுண்தொழிற்களையிலும் பெருந் தொழிற்களையிலும் அவர்கள் பெரிதும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள ஒரு நாட்டினர் ; அந்நாட்டிலே அவர்கள் உலகியல் வாழ்விலும் உடல் வாழ்விலும் மிகவுயர்ந்த தரத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். பண்பாட்டிலுங்கூட அவர்

கள் பலவாறு முன்னேற்ற மடைந்துள்ள
 னர். எனினும், உலகத்தைப்பற்றி நாம்
 ஒன்று சொல்லவேண்டியது கட்டாயம் ;
 மனிதன் நுண்தொழிற்கலையிலும் விஞ்
 ஞானத்திலும் முன்னேறியுள்ள அள
 விற்கு ஏற்ப அவன் மனப்பயிற்சியிலும்
 ஒழுக்கத்திலும் முன்னேறவில்லை. இது
 ஓர் ஆபத்தான நிலை ; ஏனெனில் விஞ்
 ஞானமும் நுண்தொழிற்கலையும் மிகப்
 பெருஞ் சக்திபெற்ற ஆயுதங்களாவன.
 வேண்டுமானால் இத்தகைய ஆயுதங்களை
 அணுச்சக்தியில் நாம் பெற்றுள்ளோம்.
 அணுச்சக்தியை மிக எளிய வழியில்
 உண்டாக்க முடியும்போது, மனித இனத்
 தார்க்கு மிகப் பெரும் நன்மையை அளித்
 தற்கென அதைப் பயன் படுத்த முடியும்
 என்றே யான் கருதுகிறேன். மனித
 வர்க்கத்தை மிகப் பெரிய அளவில்
 நாசஞ்செய்தற்கும் அணுச்சக்தியைப்

பயன்படுத்தலாகும். விஞ்ஞானமும் நுண்தொழிற்கலையும் நல்லவையுமல்ல, கெட்டவையுமல்ல; அவற்றைப் பயன்படுத்துபவனே நல்லவனாகவோ கெட்டவனாகவோ இருக்கக்கூடும். ஒரு மனிதன் இம்மாபெரும் ஆயுதங்களைப் பெறுவானாயின், அவற்றை ஒழுங்கான முறையிற் பயன்படுத்தும் வகையை அறிய வேண்டியது மிக முக்கியமாகின்றது. இதன் பொருளாவது: அவற்றை ஒழுங்கான முறையில் ஒழுங்கான தேவைகட்குப் பயன்படுத்தும் வகையை அறியும் அளவிற்கு அவன் ஒழுக்கத்திலும் ஞானத்திலும் முன்னேறியிருக்கவேண்டும் என்பதே. முடிவில் அவனது குறியென்ன என்பதை அவன் அறிதல் வேண்டும். ஆனால் தனிமனிதர்களை ஒதுக்கிவிட்டு, மனிதவர்க்கத்தை மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து, அது அந்த அளவிற்கு முன்

னேறியுள்ளதெனக் கூற வொண்ணாது ;
 மதங்கள் அனைத்தும் கிறிஸ்தவச் சர்ச்சும்
 இந்துமதக் கோயிலும் மகம்மதியமத
 மசூதியும் எல்லாம் இருந்தும், நிலை
 அதுவே. இதுவே இக்காலத்திற்குரிய துர்ப்
 பாக்கியமாம். நமது அற்பக் கொள்கை
 கட்காகவும், அற்ப வழக்கங்கட்காகவும்
 நமக்குள்ளேயே போராடுகிறோம், நம்மை
 நாமே மதச்சார்புடையவரென்றும் மற்
 றும் கூறிக்கொள்கிறோம் ; ஆனால் நமக்கு
 அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்களேடு ஒழுங்
 காகவும் நேர்த்தியான முறையிலும் பழக
 வும் அறியோம், உலகம் அடுத்தடுத்து
 வரும் அழிவுகளின் விளிம்பிற்கு மேலே
 வட்டமிடுகின்றது. ஆதலால் உலகிலே
 இருவகைச் சக்திகளை நாம் காண்கின்
 றோம் ; வேண்டுமாயின் அவற்றுக்கு
 ' அழிவுச் சக்திகள் ' ' ஆக்கச் சக்திகள் '
 என்ற பெயர்களை இடுவோம். எனக்கு

ஆக்கச் சக்திகளில் நம்பிக்கை உள்ளது என்று இக்கணம் சொல்லுவேனாயின், நான் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அது நம்பிக்கையால் விளையும் செயலேயன்றி அதனை நியாயத்தால் நிறுவுதற்கில்லை என்பதைத் தவிர வேறு வழியில் என் உரையை மெய்ப்பிக்க இயலாது ; எனது நம்பிக்கை அது என்பதைத் தவிர வேறு தர்க்கத்தால் அதனை நிலைநாட்டவொண்ணாது. எனினும், அதனை நம்பினும் நம்பாவிடினும், நம்மை ஒன்றாகப்பிணைக்கும் ஆக்கச் சக்திகளை எவ்வாறு பலப்படுத்துவது என்பதையும், நம்மை அழிக்கவும் பிளவுபடுத்தவும் வல்ல சக்திகளை எவ்வாறு எதிர்த்துத் தடுப்பது என்பதையும் தெளிவாகத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். உங்களுடைய இலகூழியங்களையும் உங்களது பொதுவாழ்வையும் ஒன்றாக இணைக்கும் சில அறநெறிக்

கருத்துகளும் ஒரு வகையான ஒழுக்க அடிப்படையும் உங்களிடம் இருந்தால் தான் அவ்வாறு செய்யக்கூடும் என்பது எனது கருத்தாகும். உங்களிடம் அவை இல்லாதுபோயின், அப்போது அழிவுச் சக்திகள் தலையெடுத்தே தீரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இனி நான் தொடங்கிய பொருளுக்கே மீள்வேன் ; ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைப் போன்ற மனிதரும், சுவாமி விவேகானந்தரைப் போன்ற மனிதரும், மகாத்மா காந்தியைப் போன்ற மனிதரும் மக்களை ஒன்றாகப் பிணைக்கும் பெருஞ் சக்திகளாவார், இவ்வுலகிலே மிகப் பெரும் ஆக்கச் சக்தி மேதை வாய்ந்தவர்களாவார் (நீண்ட காலமாக உரக்க கோஷம் செய்தல்), அவர்கள் கற்பித்த போதனைகள் சம்பந்த

தப்பட்டமட்டில் இது உண்மையாவது
என்பதன்று ; உலகத்தை அவர்கள்
சாரும் முறையும், அதன்மீது அறிந்தும்
அறியாமலும் அவர்கள் செலுத்தும் சக்தி
யும் நமக்கு மிக மிக முக்கியமாவன.
பொருளாதாரத் துறைபற்றிய காரணங்
கட்காகவோ, வேறு காரணங்கட்காகவோ
மகாத்மாஜியின் குறிப்பிட்ட புத்திமதி
யொன்றை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளலாம்,
ஒப்புக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம்.
ஆனால் அவர் வாழ்வைச் சாரும் முறை
யில் அடங்கிய அடிப்படைக் கொள்கை
யும், இந்தியாவைப் பீடிக்கும் பலவகைச்
சங்கடங்களைத் தீர்ப்பதற்கெனக் காட்டும்
ஆக்க முறையும் ஒன்றுபட்டு வாழும்
முறையும்—இவை நமக்கு உயிர்போல்
முக்கியமாவன. நீங்கள் இவற்றை ஒப்புக்
கொள்ள வில்லையேல், நீங்கள் உண்மை
யாகவே அழிவும் பிளவும் உள்ள பக்கத்

தையே சார்வீர்கள். அவர் அளித்த குறிப்பிட்ட புத்திமதியை ஒதுக்கிவைப்போம்—அவரது முறை, அடிப்படையை நோக்கும்போது, இந்தியாவின் முறை, இந்திய மனதின் முறை, இந்திய மேதையின் முறையே. (உரத்த கோஷம்) ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் தெய்வத்தையும் மதத்தையும் தழுவிய மனிதராயினும், அரசியலைப் பற்றி ஒன்றும் கூறுதிருந்தனராயினும், அவரது அடிப்படை நெறியே நமக்குப் பயன் தருவதாகும். யான் அரசியலைச் சார்ந்தவனாய் ஞானம் முதலான வேறு விஷயங்களில் தலையிடாதும் பெரிதும் பேசாதும் இருப்பினும், அந்த ஞானம் எனும் அம்சமும் ஒழுக்கத்தின் தரமும் இல்லாதொழியின், நம் பொதுக்காரியங்களும், பொதுவாக நமது வாழ்வும்திறன்குன்றியனவாகும் என யான் உணரத்தான் செய்கிறேன். இந்தியா

வும், உலகத்தின் ஏனைய நாடுகளைப் போல இம்மாதிரியான சிரமமான வினாக்களைச் சிந்தித்து விடையளிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது ; நாம் எல்லோரும் தனி மனிதர்களாயினும், தொகுதிகளாயினும், நாட்டினராயினும், மிகக் கடுமையான சோதனைகட்கு உள்ளாகிறோம். எனக்கு இந்தியாவில் நம்பிக்கை உண்டாதலின், இந்தியா இச்சோதனைகட்குத் தப்பிப்பிழைப்பதுமன்றி தக்கவாறு ஈடு செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன் ; காரணம் யாதெனில், நமது பலவீனம் எவ்வளவினதாயினும், நம்மிடம் அடிப்படையான ஒர் உயிர்ச்சக்தி உள்ளதென யான் நினைக்கிறேன் ; இச்சக்தியே இத்தனை யுகங்களாக நம் நாட்டிற்குத் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வரும் திறனை அளித்தது ; அதுவே முன்னினும் மிகத்திறமையாகவும் மிகத் தெளிவாகவும், இப்

போது பெற்றுள்ள தருணத்தில் வேலை செய்யும். எனக்கு அந்த நம்பிக்கை உண்டு, ஆனால் நம்பிக்கைமட்டும் போதாது. அதற்காக நாம் தொழில் புரியவேண்டும் ; அதற்காகத் தொழில் புரிவது மட்டுமன்றி, நம்முன் அத் தெளிந்த காட்சியைத் துணைக்கொண்டு அதற்காகப் பணி இயற்றவேண்டும். அக் காட்சியை நாம் இந்தியாவிற்குப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் அது முக்கியமாக, உலக முழுதிற்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு பரந்த காட்சியேயாம். அது ஒடுங்கிய காட்சியன்று. நமது தேசிய உணர்ச்சி குறுகிய தேசிய உணர்ச்சியாயிருக்கக் கூடாது. சுவாமி விவேகா நந்தர், சிறந்த தேசிய உணர்ச்சியுடைய ராயினும், வேறெதையும் போதிக்கவில்லை. அவரது தேசிய உணர்ச்சி உலகினையே தேசமாகக் கருதும் உணர்ச்சியின் ஒரு

பகுதியான இந்தியத் தேசிய உணர்ச்சியில் தானாகவே நழுவி விழுவதாயிற்று. ஆதலின், இத்தகைய பரந்த நெறியையே இப்பெரியாரிடமிருந்து யாம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டியவராகிறோம் ; நாம் அதைத் தெரிந்துகொண்டு, நம்மால் இயன்ற அளவு அதன்படி நடப்போமாயின், அப்போது அவர்களுடைய நிகைவைப் போற்றியவராவோம், நமது நாட்டிற்குச் சிறிது பயனுண்டாமாறு பணி செய்தவராவோம், மன்னுயிர்க்கும் பணி செய்தவராகும் பேற்றையும் பெறுதல் இயலும். ‘ஜெய் ஹிந்த்.’

[ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரது 114-வது பிறந்த நாள் விழாவைக் கொண்டாடும் சமயத்தில் நியூ டெல்ஹி இராமகிருஷ்ண மிஷனில் 1949-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 20-ம் தேதியன்று ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு செய்த சொற்பொழிவின் மொழி பெயர்ப்பு.]

ரூ. ந.பை

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் மொழியமுதம்		
(புதிய பதிப்பு)	6	50
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உபதேச மொழிகள்—		
முழு காலிகோ	5	00
„ கால் „ ..	4	00
திருவருள் மொழி	..	3 50
விவேகாநந்தர் சம்பாஷணைகள்	..	3 50
ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை	..	3 50
இந்தியப் பிரசங்கங்கள்	..	3 25
பஜனாவளி	..	3 00
இந்துமத சாரம்	..	2 25
ராஜயோகம்	..	2 25
ஞானோபதேசம்	..	1 75
துர்க்கா சரண நாகர்	..	1 50
ஸ்ரீ விவேகாநந்த சரித்திரம்	..	1 50

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்
மயிலாப்பூர் :: சென்னை-4

